

[Dalsgaard.]

hensigtsmæssigt at udjævne små og store apotekers udbytte og at erstatte den såkaldte afgiftsfri grænse for apotekers overskud, som nu ligger fast ved 20 000 kr., med en flydende grænse, som sættes lig tjenestemænds slutløn i 26. lønningsklasse; dermed følges lønniveauet op og også ned, hvis det skulle indtræffe.

Den nugældende progressive skala for beregningen af nettoafgiften afløses af en proportional nettoafgift eller et tilskud på 40 pct. af det beløb, hvormed overskuddet afviger fra den nye grænse i henholdsvis op- og nedadgående retning.

Ved beregning af den såkaldte omsætningsafgift erstattes det nugældende faste fradrag på 150 000 kr. af samtlige apotekers gennemsnitlige nettoomsætning i foregående kalenderår, og det er for 1960 opgjort til 696 000 kr., altså godt og vel det firdobbelte beløb. De afgiftspligtige beløb bliver derved nedsat betydeligt, og de reguleres samtidig automatisk med omsætningsniveauet. Med denne sikring skulle de nye bestemmelser formentlig kunne forventes en længere levetid end de nugældende.

Samtidig ændres de procentsatser, hvormed afgiften beregnes, i nedadgående retning. Endelig reguleres de omstændelige beregninger på en lang række forskellige punkter, og derfor synes det ganske rimeligt, at indenrigsministeren får en bemyndigelse i § 1, nr. 15, til at afrunde beløbene; det kan vi godt tage uden kommentarer.

Hovedresultatet af disse ændringsforslags virkning skulle ikke alene blive en forbedret tilskudsordning for mindre apoteker og en noget højere indtjening for alle apotekere, men samtidig halveres indbetalingen til den svulmende apotekerfond, som nok skulle kunne klare sine opgaver endda, og derved muliggøres også lavere medicintakster, et mål, vi bifalder.

Selv om forslagene er sagligt velmotiverede og i nogen grad simplificerer afgiftens beregning, kan det nok være påkrævet i et kommende udvalg af få enkelte spørgsmål og detaljer nærmere undersøgt og belyst specielt med eksempler fra forskellige apoteker. Det er mit indtryk, at der forekommer meget store variationer fra det ene apotek til det andet, således at der måske

kun er få apoteker, der repræsenterer gennemsnittet.

Vel er det delvis betryggende, at Apotekerforeningen har kunnet tilslutte sig lovforslaget i den fremsatte form — efter omstændighederne, som det hedder — men vi ønsker gerne under udvalgsarbejdet at afveje, om menigmands og helhedens interesser også tilstrækkeligt tilgodeses. Vi håber, at dette kan ske i forbindelse med en gennemgang af de anførte argumenter og begrundelser for de foreslåede afgiftsgrænser og procentsatser sammenholdt med deres virkning i praksis.

Foruden forslaget om ændringer i lov om apotekervæsenet foreligger et forslag til lov om afgift af og tilskud til apoteker for årene 1960 og 1961. Dette sigter på at regulere apotekerafgiften i overgangsårene, som i øvrigt allerede snart er udløbet. Denne regulering er endog delvis foruddiskonteret ved den forrige ministers tilsagn til Apotekerforeningen i foråret 1961. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at den daværende minister har haft betænkeligheder ved de gennemførte afgiftslempelser for 1960. Det har vel næppe været muligt at finde en bedre løsning, men måske det kommende udvalg får nærmere oplysninger om de ministerielle betænkeligheder.

Om begge lovforslag gælder, at venstre anerkender betimeligheden af en revision af gældende lov og gerne møder til en fordomsfri forhandling om de forskellige problemer i de fremsatte lovforslag.

Hagen Hagensen: Med den naturlige ret, befolkningen har til at indkøbe nødvendige lægemidler lettest og billigst muligt og til at få disse leveret under de mest betryggende former, er det naturligt, at virksomhed med lægemidler og herunder navnlig apotekervæsenet, selv om det ikke udgør en særlig stor erhvervsgruppe, påkalder lovgivningsmagtens interesse. Det ses da også, at dette høje ting gennem årene gentagne gange har beskæftiget sig med at lovgive på dette område. Forskellige standpunkter har undertiden med nogen liden skab været forfægtet. I forbindelse med den nugældende lovs tilblivelse var det foruden spørgsmålet om de fabriksfremstillede lægemidler og disses beskyttelse ikke mindst